ŞAKA

- Harp ilkbahara bitecege benziyor.
- Öyle ise asıl dünyanın ilkbaharı o zaman başlayacak.

DÜNYA KARİKATÜRLERİ

Bayan — Nasıl bizden memnun musun?..
Hizmetçi — Memnunum bayancığım... Mösyönün de elinden epey işler geliyor, arada sırada bana yardım ediyor..

Daktilo — Bay müdür, sizi bugünkü kadar sinirli görmemiştim... sabahdanberi mütemadiyen beni azarlıyorsunuz...
Müdür — Ne yapayım, bugün karım gelecek.. Ona karşı böyle görünmek lâzım..

GRİP SALGININDA:
Erkek — Ne o sayın mikrop, siz de mi yatağa düştünüz?..
Mikrop — Hastalar arasında o kadar fazla dolaştım ki nihayet ben de kafayı yurdum!..

Hırsız — Tuuuh.. Allah müstahakını versin.. Ben de senin kılığına kıyafetine bakıp para tutuyor sanmıştım.. Böyle cüzdanın tamtakır olduğunu nereden bileyim, a Bobstil!..

Sayı: 230, Sene: 5, Cilt: 9. Fiatı 15 Kuruş 27 MART 1945

SAHİBİ:
A. CEMAL ERKSAN
İdarehane: İstanbul: Ankara Caddesi No. 71, İkinci kat Hususî Daire
Telefon: 21649 ● Posta kutusu 364
Telgraf adresi: İstanbul ŞAKA

ŞAKA

ABONE ŞARTLARI
TÜRKİYE İÇİN: Seneliği 750, altı aylığı 375, üç aylığı, 190 kuruştur.
YABANCI MEMLEKETLER İÇİN: Seneliği 12 lira, altı aylığı 6 lira.
Üç aylık abone kaydolunmaz.

● HER HAFTA SALI GÜNLERİ ÇIKAR EDEBİ MİZAH GAZETESİ ●

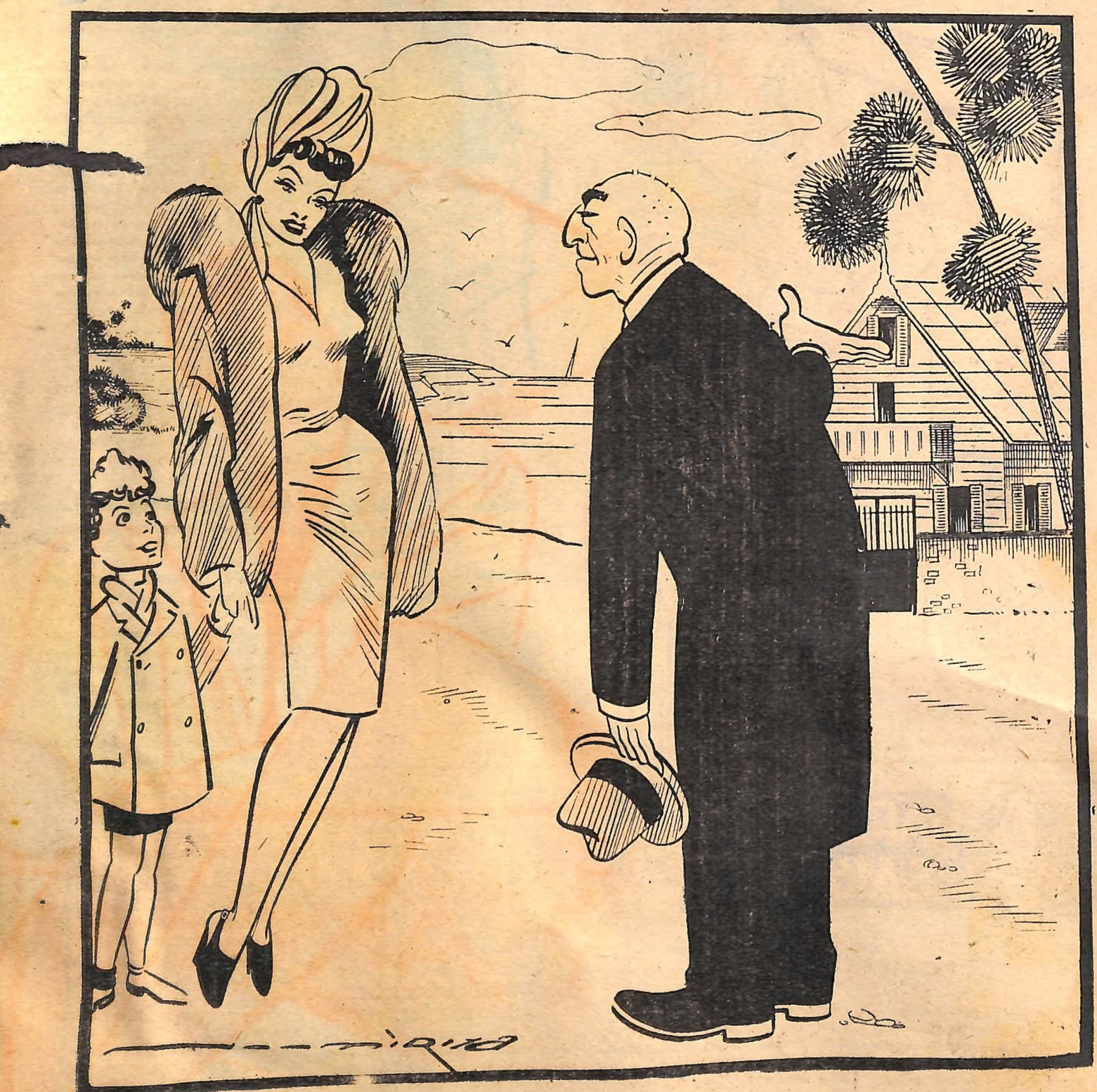

Ev sahibi — Bu güzel köşkün yazlığı bin lira.. Hava parası dört bin liradır bayan!..
Bayan — Peki... Köşkünüzü bin liraya kiralıyorum... Havası size kalsın!.

Sayı: 230, Sene: 5, Cilt: 9. Fiatı 15 Kuruş 27 MART 1945

SAHİBİ:

A. CEMAL ERKSAN

İdarehane: İstanbul: Ankara Caddesi No. 71, İkinci kat Hususî Daire

Telefon: 21649 ● Posta kutusu 364

Telgraf adresi: İstanbul ŞAKA

ŞAKA

ABONE ŞARTLARI

TÜRKİYE İÇİN: Seneliği 750, altı aylığı 375, üç aylığı, 190 kuruştur.

YABANCI MEMLEKETLER İÇİN: Seneliği 12 lira, altı aylığı 6 lira.

Üç aylık abone kaydolunmaz.

● HER HAFTA SALI GÜNLERİ ÇIKAR EDEBİ MİZAH GAZETESİ ●

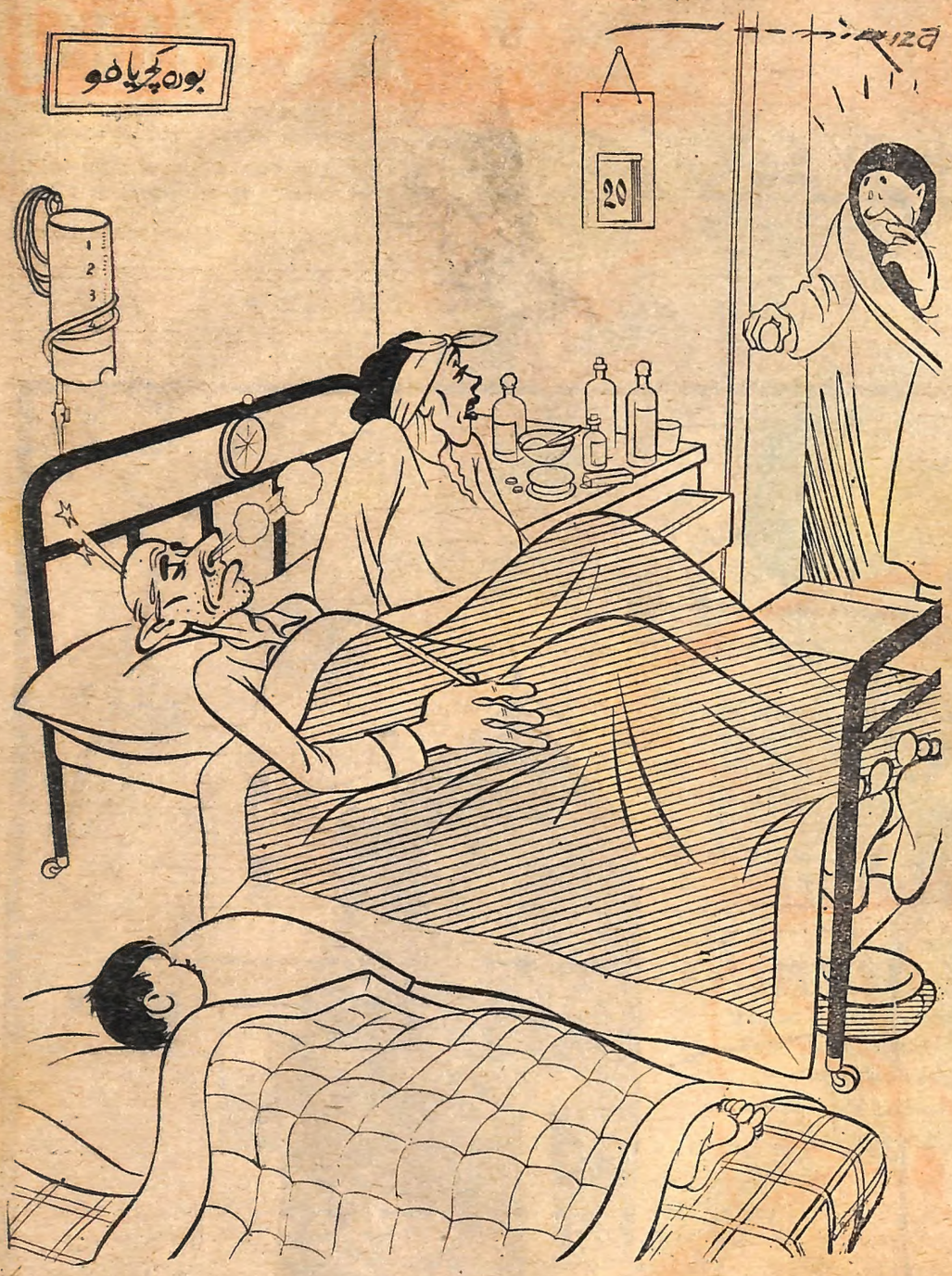

GRİP SALGININDA:

Misafir — A.. a... a... Yanlışlıkla hastaneye mi geldim ayol?„

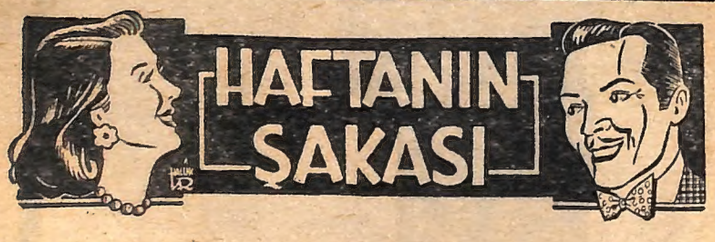

BUNLAR DA BAŞKA...

Geçen haftaki şiir tenkidinden sonra okuyucularım, sağdan soldan yeni edebiyat şaheserlerinden nümuneler gönderiyorlar. Her zaman yazı yazan muharrirler için de bunlar hakikaten tükenmez birer mevzu hazinesidir.

Elime gelen yeni edebiyat şaheserlerinin başında, bir müddettenberi çıkmağa başlıyan Doğuş mecmuasındaki bir manzume var. Mutafa Şekip Tunç ve Nurullah Ataç gibi imzaların hemen omuz başında «Sebep» adında bir şiir.. Bu manzumede şair «şiir» denilen o nazlı periye, bilhassa yeni şiire hitap ederek aynen şöyle diyor:

Gönül verdim,
Yaş tükettim uğrunda;
Dövüş ettim,
Kem söz duydum yolunda
Şiir...

Hayret doğrusu. Demek o «Yazık oldu Süleyman Efendiye», «Sinek tuttum, bir kibrit kutusu!..» gibi mısralar için de, paylaşılamıyan bir sevgili gibi, gırtlak gırtlağa dövüş edenler var.

Ve demek bu şiirler için de yaş tüketip, sakal ağartanlar da var... Ne zahmet efendim!. Ne zahmet!.. Sakallarını değirmende ağartsalardı da ha iyi ederlerdi.

●

ESTAĞFURULLAH EFENDİM!..

İkinci manzume Yücel mecmuasının geçmiş sayılarından birinden kesilmiştir. Boynuz ismini ve Fazıl Hüsnü Dağlarca imzasını taşımaktadır.

İşte iki mısra:

«Birisi kapılarımızdan bakıyordu.
Bedava !..»

Bir de şaire: «Madde hayatından, kazanç dünyasından uzak yaşıyan adam» derler. Nerede?. İşte şair kapıdan baktık diye bizden para istiyor. Bedava baktığımız için de üzülüyor. Sinemadan bile kapıdan bakılınca insandan para almıyorlar, bilet kesmiyorlar.

Bu manzumenin son mısraları aynen şöyledir:

«Yüzümde ve yaşımda büyür.
Eskiden öküz olduğumun uykusu»

Bu ne tevazu!.. Estağfurullah efendim, estağfurullah!..

●

ÜÇ ÇOCUK ANASI..

Koyulhisar'ın Kedife köyünde oturan Bayan Gülbeyaz üç çocuk birden doğurmuş...

Doğurur ya. Analar neler doğurmaz ?.. Ancak bir defada üç çocuk doğuran Bayan Gülbeyaz kaç yaşında imiş biliyor musunuz?. Tamam 62!..

Aferin doğrusu. Bu [redacted] bütün dünyada kadınlara göz gözlüğünü burnunun üstüne koyup torunlara yün hırka örecek haminne yaşıdır. 62 yaşında, hem de bir kerede üç çiçuk birden doğuran Bayan Gülbeyaz annelik yaşını bu kadar ileri götürmekle dünya kadınlığının gençlik yaşını ilerletmiş demektir ki pek mühim bir şeydir.

Altmış iki yaştan vazgeçtik, fakat 22, 32, hattâ 42 yaşındaki bayanlarımızın dikkatini çekeriz.

Annelik, beşikler, kundaklar ve memleketteki bütün nüfus memurları sizi bekliyor efendim...

Gençler 62 yaşındaki Gülbeyaz teyzeden ibret alsınlar!..

●

AZRAİLİ GÖRMÜŞ MÜ?..

Son Posta gazetesinde okuduk. İstanbullu vatandaşımızdan biri ölmüş. Kendisini gözyaşları içinde gömmüşler... Akrabası merasimden evine dönmüşler.. Ağlıyanlar, dövünenler, zaman zaman düşüp bayılanlar... Ertesi günü olmuş. Çat çat kapı!.. Bir gün önce gömülen zat elini kolunu sallıyarak, mütebessim bir çehre ile - mezardan değil de Şehir Tiyatrosunun komedi kısmından geliyormuş gibi - dönmüş!..

Ailesi dehşet içinde kendisine bakarken o daha kapının eşiğinde izahat vermiş:

—Bir şey okurden birdenbire kalbim durur gibi oldu. Meğer bir buhran geçiriyormuşum. Herkes beni öldü zannederek gömmüşler !.. İşte hakikat!..

Acaba henüz sağ bir adamı, okur okumaz, ölmüş gibi gösteren, yüreğine indiren şey nedir ?.. Hangi tesirli yazı?..

Yoksa ahret yolcusu Orhan Veli'nin şiirlerini mi okurken o hale geldi?.

Yalnız ahretten dönen adama sormuşlar:

— Azraili gördün mü?..

Cevap vermiş:

— Göremedim birader!.. Azrail korkusundan insanların karşısına çıkmıyor artık... Bir kere bir muhtekire rasgelmiş zavallı... Biçare Azrailcik muhtekirin elinden derisini zor kurtarmış!.. Artık insanların karşısına çıkmıyor!..

Şakacı

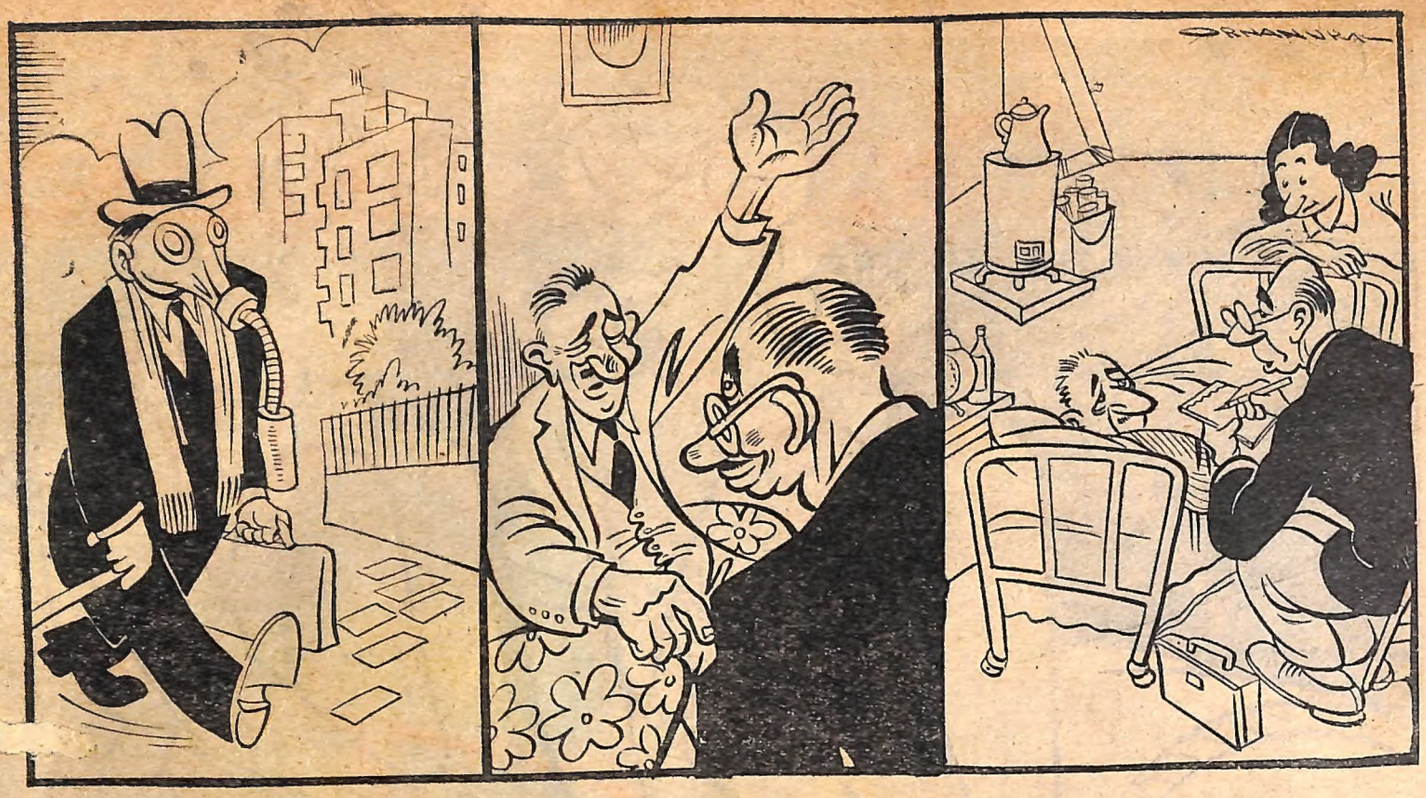

GRİP SALGININDA ŞAKALAR:

Gribe yakalanmamak için böyle gezmeğe mecbur olan bir vatandaş!..

— Azizim, ben sinemanın bir mektep olduğuna kaniim.
— Yanılıyorsun.. Öyle olsaydı mektepler gibi sinemaları da kapatırlardı...

— Hastalığınız ehemmiyetsiz bir paçavra hastalığı!..
— Nasıl ehemmiyetsiz doktorcuğum, paçavranın kilosu yüz kuruş!..

Bayan Bobsitil Amerika Yolunda..

Önümde gidiyordu. Daha bir iki gün önce gece mavisi üzerine dore dantel tüvaletile Basın balosunda görmüştüm. Arkadaşıma:

— Kim bu fındık kurdu?

Diye sormuş ve şu cevabı almıştım:

— Fındık kurdu değil, kurt fındığı!

Hemen yanına sokuldum:

— Günaydın küçük bayan!

Ses seda yok.

— Bonjour mademoiselle!

Sanki dilsiz.

— Good morning my little lady!

Sarı saçları hopladı. Başı geriye döndü. Geniş bir tebessümle:

— Halo! Good morning Sir! Dedi.

— Bendeniz Şaka'cıyım!

— Ya teşerrüf ettim! Ben de Reyan Okunuk!

— Biliyorum. Basın balosunda görmüştüm. Ne tarafa teşrif böyle?

— San-Fransisko'ya...

— Anlamadım...

— San-Fransisko'ya!.

— Orada ne işiniz var?

— Yok ama, olacak. Tahsilimi collège'de yaptım. Senelerce göz nuru döktüm hep bugün için...

— Bugün ne var kuzum?

— Daha neler olsun ayol... Konferans var. Delegelerden Hüseyin Cahit Yalçın'a söyleteceğim, beni hususî sekreter alsın diye...

— Demek Amerikayı çok seviyorsunuz!

— O da lâf mı? Canım Amerika...

Ve «America I love you» şarkısını söylemeğe başladı. Sonra bir gözünü kırptı:

— Nasıl beğendiniz mi?

— Beğenmek de lâf mı, bayıldım...

— Eski züppeler varsa Paris yoksa Paris diye tuttururlarmış. Şimdi herkesin gözü Amerikada...

— Tabiî.. Siyaset işlerile yakından ilgili görünüyorsunuz.

— İlgi? I dont know...

— Yani bunları interessant buluyorsunuz demek istedim. Peki, sonra ne yapacaksınız?

— Bu da sorulur mu? Ver elini Hollywood!.

— Ne zaman hareket edeceksiniz?

Bayan Reyan Okunuk içini çekti:

— Bilmem ki... Heyet ay başında gidiyormuş diyorlar.

— Peki ne gibi hazırlıklar yaptınız?

— A... Hiçbir şey yapmadım doğrusu. Her şeyi orada yapacağım. Yalnız annemin gelinlik elbisesini yanıma alacağım, kumaşı çok güzel, Betty'nin son filmindeki modele göre orada diktireceğim...

— Amerika hakkında neler biliyorsunuz bari?

— Bak onları bilirim. Güzel dansederim, flört yaparım, yüzerim..

— Neden yüzmeyi flörtten

— Devamı 9 uncu sahifede —

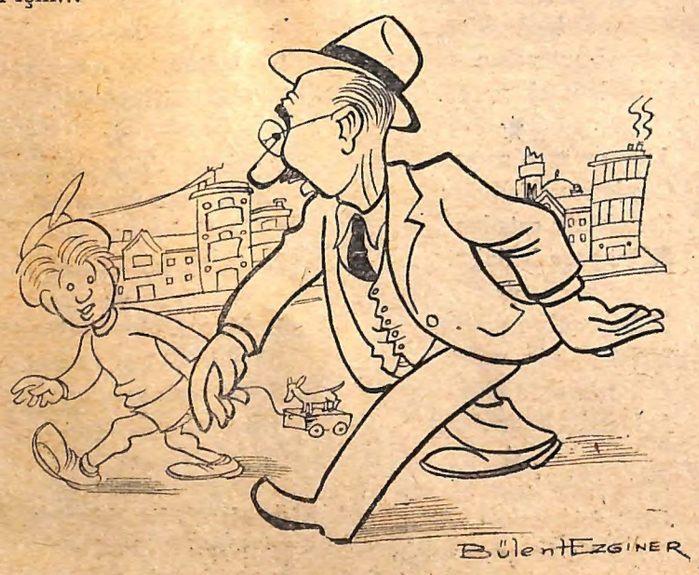

Çocuk — 28, 29, 30... Sonra ne gelir baba?..
Memur — Alacaklılar gelir yavrum!...

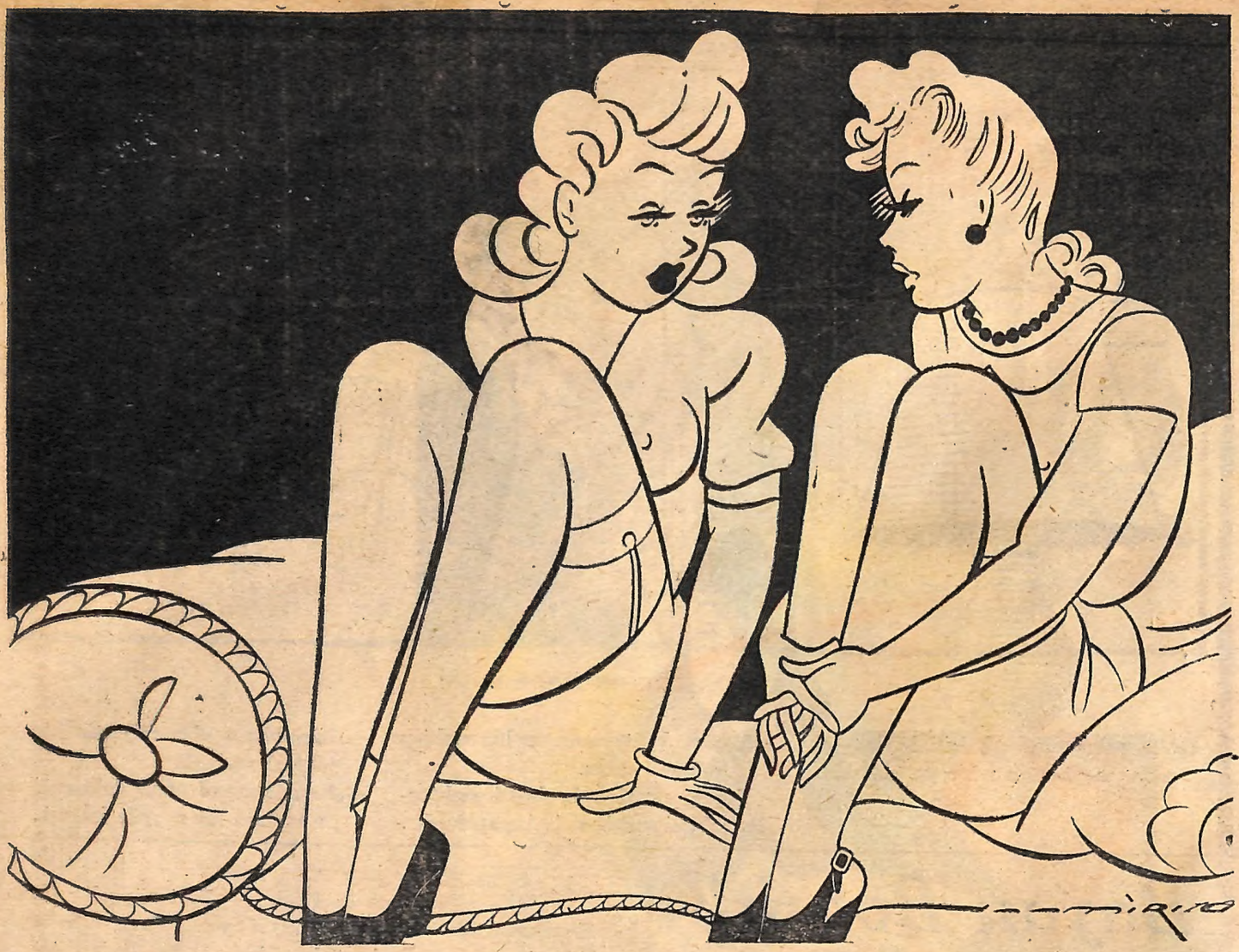

— Nişanlım bana o kadar güzel bir hediye getirdi ki... İnsanın gözlerini kamaştırıyor..
— Elmas mı, pırlanta mı?..
— Hayır. sadece bir ampul!..

Savaş Bitince..

Düğün, dernek olacak
Bu yıl savaş bitince.
Rahat nefes alacak,
Düşeceğiz sevince.

★

Etsin biraz acele,
Gelsin barış perisi;
Gerdeğe girsin hele,
Artık kolay gerisi.

★

Bu güzeli nafile
Bir daha boşar mıyız.
Hattâ bir lâhza bile
Biz onsuz yaşar mıyız.

★

Alınca bu kadını,
Hasret erecek sona:
Çıkaracak tadını,
Sarılacağız ona.

★

(Altın) hasetten solup,
Düşecek birdenbire:
Sarı saçını yolup,
Tekerlenecek yere...

★

Andıramaz o zaman
Cüzdanımız folluğu:
Sır olacak ortadan
Kâğıt para bolluğu.

★

Hele yapılsın düğün,
Neler olacak, neler:
Çıkarılacak o gün
Saklanan hazineler...

★

Moiz şaşıp kalacak
Gizli malım var.. diye.
Bir anda boşalacak
Bodrum, depo ardiye...

★

Bütün saklanan mallar
Ansızın görünecek.
Ne bakan, ne soran var;
Ortada sürünecek...

★

Yığılınca dükkâna
Çeşit, ucuz kumaşlar,
Gülerek başka yana
Dönecek bütün başlar!..

★

Doldurup vitrinleri
Bin bir kahve fincanı,
Bekliyecek müşteri;
Pek sıkılacak canı...

★

Ucuz ipek çoraptan
Öc alacak bacaklar.
Kocalar bu azaptan
Artık kurtulacaklar.

★

Hilesiz teraziler..
Yok ihtikârın izi...
Giydirirken terziler,
Soymıyacaklar bizi!..

★

Çıkacak bu acılar;
Ettik kanaat azla.
Meşhur zeytin yağcılar
Şaşıracak pek fazla!..

★

Hırsızlar pay kapamaz,
O gün düşerler yasa.
Piyasada yapamaz
Muhtekirler piyasa!..

★

Bu savaştan çıkalım
Alt ederek krizi.
Kırılmazsa, sıkalım
Az daha dşimizi!..

Necdet Rüştü EFE

— Şu Neclâ pek hoppa kız doğrusu... Her gün birisine tutuluyor..
— Yaaa!.. Gene kime tutulmuş?..
— Kime olacak, bu sefer de Grip'e tutulmuş!..

SIRAT KÖPRÜSÜNDE:
Koyun — Günahın çok, nasıl geçebilecek misin?
Celep — Aldırma. ben sağlığımda atı alıp Üsküdarı geçmiş adamım!..

Genç Kadının Hastalığı...

Yazan: HİKMET FERİDUN ES

Kapıyı açan uşak genç kadına hürmetle selâm verdi. Küçük iskarpinler parkelerin üstünde sür'atle ilerledi. Misafir, koyu siyah saçlı, kocaman kocaman kirpikli ve dudakları daima nemli gibi duran gayet genç bir kadındı. Çok şıktı ve kimseye benzemiyen bir giyinişi vardı. Üzerindeki mücevherlerle, Kapalıçarşıdaki birer dolabı andıran dapdaracık, ışıklı, pırıltılı kuyumcu dükkânlarını andırıyordu.

Hizmetçi kız onu büyük salona aldı ve:

— Hanımefendiye haber vereyim efendim!.. diyerek kendisini yalnız bıraktı.

Nazlı yukarıda, sırtında gül kurusu ipekli bir sabahlık banyoda idi, muntazam, bembeyaz dişlerini ovmakla meşgüldü. Ayten kapıdan uzandı:

— Şadan Hanımefendi geldi efendim... dedi.

Nazlı, hemen ağzından fırçasını çekerek sordu:

— Nasıl ?.. Aşağıda mı ?.. Muhakkak yine oun misafir salonunda yalnız bıraktın...

— Ne yapayım efendim ?.. Buraya mı çıkarayım?..

— Canım bilmiyor musun?. Salonda antikalar var. Antika dolapları, antika camekânları var... Eyvahlar olsun acaba yine ne uçup gitti. Çabuk benim entarimi getir... Ah akılsız kız!.. Bilmiyor musun kadıncağız hasta işte... Kleptomani dedikleri hastalıktan... Yine bir şeyler aşıracak... Aman Yarabbi!..

Nazlı böyle söyliyerek büyük bir sür'atle giyiniyordu. Asıl ismi Ayşe olan Ayten hayretler içinde kalmıştı. Dünyada ne garip dertler vardı. Bu hastalığı da köyden geldikten sonra işitmişti.

Lâkin yalnız Ayşecik değil bu yeryüzünün en güzel, en nefis hırsızına herkes şaşardı. 22 yaşında, son derecede süslü, mücevherler içindeki, pırlanta kabuklu bir cici böceğini andıran bu genç ve zengin kadın hırsız!.. Hastalık işte !!... Mevlâm kimseye vermesin... Tu, tu, tu... Dağlara taşlara. Ağzınızdan yel alsın!.. Sonra ne kadar da kibar ve baş döndürücü bir kadın. Babası aşağı yukarı milyonerdi. Kendisine Prens denilen ihtiyar bir adamla evlenmişti. Ondan da hesapsız para kalmıştı. Ölen kocasından dolayı kendisine hâlâ Prenses diyenler de pek çoktu. Hakikaten prenslikle, prenseslikle alâkası var mı idi? Orasını bilmem ama Prenses Hazretlerinin hastalıkları hakikaten pek garipti.

Nazlı elbisesini değiştirirken acele ediyor:

— Ah bir şey aşırmasa bari!.. diye mırıldanıyordu.

Hizmetçi kız cevap verdi:

— Belki bir şey çalmaz efendim...

— Bilmiyor musun ?.. Bir kere üstü pırlantalı, altın, dudak boyası mahfazamı çaldı?. Bir kere pudralığımı götürdü. Ya üstü taşlı, markalı küçük sigara tabakam ?.. Ona hâlâ yanarım... Ah Ayten, ben sana kırk kere tenbih etmemiş mi idim?..

— Ne bilem hanımefendi... O kadar zengin ki...

— O bu işi parası pulu bakımından yapmıyor ki... En meşhur doktorlar bile hasta olduğunu söylüyor. Hem beni lâfa tutma... Çabuk!.. Fakat o şimdiye kadar aşıracağını aşırmıştır. Ne yapmalı acaba?..

Birdenbire Nazlı'nın gözleri parladı, hizmetçisine döndü ve şunları söyledi:

— Buraya bak Nazlı... Söylediklerimi iki kulakla değil, dört kulakla dinle...

— Dinliyorum hanımefendiciğim...

— Prenses mutlaka yine bir

SIHHAT BAKANINA GÖRE SITMA DOKTORLARIMIZIN İHMALİ YÜZÜNDEN ALIP YÜRÜMÜŞTÜR — Gazetelerden

Sivrisinek — Koca şehri titretiyorum değil mi?..
Doktor — Evet şimdi senin yüzünden doktorlar titremeğe başladı.

şeyler çalmıştır. Çalmamasına imkân yok. Bunu herhalde çantasına koymuş. O kocaman hakikî yılan derisi çantasına... Şimdi biz konuşurken biraz sonra sen telâşla gel ve prensese:

— Efendim sizi telefondan istiyorlar... Telâşlı bir ses !.. dersin. Anladın mı?.. O telefon için yukarıya çıkınca ben hemen çantasını muayene ederim.

Hizmetçi bu kibar dalavereleri karşısında şaşkın sordu:

— Peki telefonda onu kim arayacak?..

— Ne aptal şeysin Ayten!.. Kimse aramıyacak... Sen telefonu açık bırakırsın. O yukarı çıkınca «Allo... Allo !.. Kim aramışsa telefonu kapatmış!.» der, iner. Ben de o zamana kadar çaldığı şeyi geri alırım...

Nazlı aşağıya indi. Prenses salonda bir sinema artisti edasile pırlanta yüzüklü parmakları arasındaki sigarasını içiyordu. İki genç kadın birbirlerini görünce sonsuz bir hasret içinde imiş gibi öpüştüler. Gelmedikleri ve telefon da etmedikleri için birbirlerine darıldılar. Nazlı'nın gözü hep çantada idi. Körolasıca Ayten nerede kaldı acaba?.. Unuttu mu yoksa?.

Nihayet hizmetçi kız telâşla içeriye girdi. Prensese:

— Telefon efendim... Telâşlı bir ses sizi arıyor... dedi.

Şadan kalktı. Nazlı heyecan içinde idi. Acaba telefona çıkarken çantasını da alacak mı idi?.

Fakat Ayten'in telâşı prensese de geçti. Ve çantayı almadan kalktı. Salondan çıktı.

Nazlı fırladı. Büyük yılan derisi çantayı açarken prensesin yine kendisinden ne aşırdığını merak ediyordu.

Çanta açıldı. İçinden nefis bir koku dağıldı. Hayır prensesin çantasında kendisine ait bir şey yoktu.

Demek kadının günahına girmişti.

Çantanın içindeki bölmede bir fotoğraf gördü. Çekip baktı.

Nazlı beyninden vurulmuşa döndü. Bu kendisinin sevdiği genç adamdı: Ahmet...

Demek en sonunda prenses sevgilisini aşırmıştı. Vay rezil kadın vay...

Dudak boyası mahfazası, pudralık, sigara tabakasından sonra... Sevgili!..

Hikmet Feridun ES

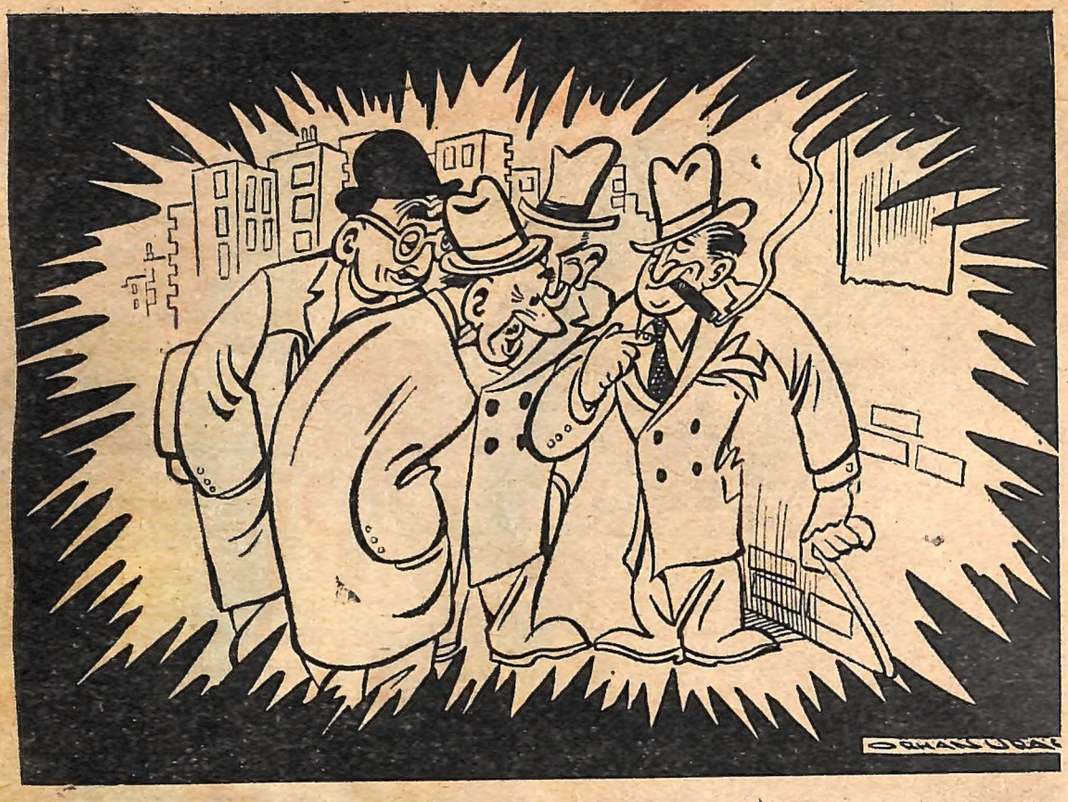

AMERİKADAN ESKİ ELBİSE GELİYORMUŞ — Gazetelerden

— Bütün genç kızlar peşimde!..
— Çok mu çapkınlık yapıyorsun?..
— Yok canım, Amerikadan gelen bir elbise aldım. Caket Klark Gebl'in imiş!..

— Hayret doğrusu... Bu ay hiç elektrik sarfiyatınız yok!..
— Na yapalım bayım... Ampulu nereden bulalım da yakalım!..

BAYAN BOBSTİL AMERİKA YOLUNDA..

— Baş tarafı 5 inci sahifede —

sonra söylüyorsunuz?

— Daha evvel kendini yüzdürecek adam nerede?

— Ben Amerika hakkındaki bilginizi sormuştum...

— A canım, orasını çoluk çocuk bile bilir. Bir kere sinema yıldızlarının kirli çamaşırlarını, kimlerle evli, kimlerle nişanlı olduklarını, kocalarını nasıl aldattıklarını filân...

— Asıl Amerika hakkında?

— Nevyork'un Amerika'da olduğunu da biliyorum tabiî...

— Hepsi o kadar mı?

— Daha ne olsun efendim? Ben Amerikaya istatistik yapmağa gitmiyorum ki...

— Ya ne yapmağa gidiyorsunuz?

— Ben oraya yaşamağa gidiyorum!..

— Eh öyleyse, dedim, yolunuz açık olsun, güle güle...

Bayan Bobstil kızdı:

— Siz ne biçim centilmensiniz ayol, insanı öyle yarı yolda mı bırakırlar? Amerikaya gelmiyecek misiniz?

— Yoook... Ben burada hayatımdan memnunum...

— Suratınızdan belli zaten..

— Thank you!..

— Good by!..

Ve ayrıldık.

Goveze

Masalların Erkeği!

yazan Hikmet Feridun Es

— 13 —

— Hayır... Hayır. Burada değil... Burada okuma... Utancımdan bayılırım. Odanda oku. Hattâ gidince evinde. Bebekteki evde. Hem oraya ne kadar göreceğim geldi. Her gece Bebekte denize bakan odan rüyama giriyor.

Cemil Çöl Aslıhanın bu aşırı telâşına gülümsiyerek mavi kâğıtları cebine yerleştirirken:

— Peki... dedi, üzülme. Evde okurum onları.

Sonra kızın omuzunu okşadı, ve yüzüne dökülen saçlarını kaldırarak yanağını sıktı.

Aslıhan gülümsedi:

— Sen bir masal söyledin. Ben de sana gitmemiş bir hikâye veriyorum!..

***

Bebekteki ev. Denizin üstündeki oda. Baygın ve kırmızı bir akşam, sulara inmek üzere. Sahilde balıkçılar ağlarını çekiyorlar. Cemil Çöl Kandilli tepesine bakan penceresinin önünde Aslıhanın kendisine verdiği kâğıtları okuyor. Evvelâ bir mektup. Bu genç kızın kendisine yazdığı mektuptu. Cemil Çöl onu şöyle okuyor:

«Sevgili ağabey.

Çok şüpheliyim. Artık sen benim bütün iç dünyamı, arzularımı senelerce önce olduğu gibi gözlerimden anlıyan sevgili ve yarı sihirbaz Cemil ağabeyim değil misin yoksa Bütün hayatımda beni en ziyade memnun, hattâ daha çocuk yaşından mesut eden tek insan sen değil mi idin?.. Hem hatırlarsın ya ben eskidenberi senden hiçbir şey istemiş değilimdir. İnsan arzularını sezen o şaşmaz kuvvetinle her şeyi gözlerimden anlardın.

Bana hayatımın en güzel bebeklerini sen alıp getirdin. Ve her bebekle beni çıldırttığını, divanelere döndürdüğünü çok iyi hatırlarsın. Her birine ayrı ayrı isimler taktığımız bu bebeklerden «peri padişahının en küçük oğlu» nu hatırlıyor musun?.. Aldığın gün mukavva kutusunun içinden onu çıkardığın zaman nasıl deli olduğumu düşün bir kere. Kalbim duracak sanmıştım.

Bütün en güzel oyuncaklarımı alan Cemil ağabeyden, yani senden şimdi bir oyuncak istiyorum. Hayatımın son oyuncağı. Asıl peri padişahının oğlu o.. Masaldaki erkek o... Çünkü senelerce dinlediğim masallardaki genç erkeği düşündüğüm zaman hep başımın içinde canlanan insan o idi. 7 devi o öldürdü. Peri padişahının kızını Billûr köşkte o buldu. Bu istediğim bebeğin beyaz saçları var. Fakat yüzü çok genç, geniş omuzları ve Yunan heykellerini kıskandıracak bir vücudü var. Alaycı, hain fakat çok güzel gözleri, buna karşılık yumuşak ve ılık bakışları var. Ve dudağının biraz üstünde bir çizgi... Onu tanıdınız mı?

Bütün hayatında hiçbir şeyi benden esirgemediğin için bunu da bana alacağına eminim. Hem işte sana söz veriyorum. Bu en son bebeği kat'iyen kırmıyacağım. Onu ölünceye kadar saklıyacağım.

Şiddetli arzularımı yerine getirmezsem ne kadar üzüleceğimi, ölecek raddelere geleceğimi biliyorum. Bu hayatımın en büyük isteğine ulaşamazsam mutlaka ölürüm. Cevabını şimdiye kadar duymadığım bir heyecanla bekliyorum».

Cemil Çöl bu satırlara pek şaşırmadı. Zaten bunu bekliyor gibi idi. Fakat Aslıhanın bu derece buhran içinde olduğunu düşünmemişti. Hikâyeye göz attı. Bu, çocukluklarımdanberi onların arasındaki dostluğun bir romanından başka bir şey değildi. Ve en son satırlarda Aslıhan şöyle yazıyordu:

Şimdi bu genç kızla bu erkeğe yolunu sen göstereceksin...

***

O gece Cemil Çöl ayrı ayrı birçok yerlere uğramış, epeyce içmişti. En son gittiği barda üç arkadaşını gördü. Bunlardan biri genç bir patrondu. Müteşebbis bir adamdı.

Ayni masada oturuyorlardı. Cemil Çöl viskisini içerken onlar kendisini sıkıntı için gördüklerini söylediler.

Cemil boş bardağı olduğu yerde döndürerek düşünceli bir tavırla lâf olsun diye şunları söyledi:

— Kaçmak istiyorum... Şöyle alabildiğine uzak yerlere uzun bir seyahat yapmak niyetindeyim...

Genç patron sordu:

— Meselâ nereye?..

— Meselâ... Ne bileyim?.. Faraza aklıma Meksika geliyor...

— Harikulâde bir fikir... Ben senin yerinde olsam bir dakika durmam Cemil Çöl!..

Cemil ak saçlarına rağmen hâlâ çocukluğun ve 16 yaşının bütün macera havasını içinde saklardı. Arkadaşının bu teşviki âdeta hoşuna gitti. Bir an: «Acaba bunu hakikat haline sokabilir miyim?..» diye düşündü.

Genç patron yanlarından geçen garsona:

— Bize birer viski daha... dedikten sonra iskemlesini Cemilinkinin yanına çekti:

— Hem, dedi, seyahat yazılarını bize yazdığın takdirde yol parası da bana ait... Dahası var mı?.. Yarın birinci sahifeye ilânı koyuyorum: «Cemil Çöl Meksikada!..» Var mısın?.

Cemil Çöl onun bu telâşına gülümsedi:

— Sen yarın birinci sahifede «Cemil Çöl Meksikada..» diye ilânı koy, akşam üstü de beni Galatadan geçerken görenler ne düşünürler?..

— Canım sen de hemen seyahate çıkarsın... Zaten benim «yarın» dan maksadım senin seyahate çıktığın günü söylemek içindir. O günü hemen ilân ederiz. Güzel bir gazetecilik numarası olur...

— Fena fikir değil... Düşünelim...

Gelen viskiler boşalmıştı. Şimdi Cemil Çöl adamakıllı neşeli ve kendisini her şeyi yapabilecek kadar cüretli buluyordu.

Genç patron:

— Düşünecek ne var?.. Bundan güzel bir şey olmaz. Ben vizeleri bir günde sana alırım. Yarın pasaportunu çıkartıyorum... Şimdi bana cevap vereceksin... Peki mi?..

— Peki... Nihayet bir yolculuktur, beğenmezsen döneriz.

Ve derhal garson yeniden çağırıldı.

— Cemil Çölün Meksika seyahati şerefine...

Sözlerile kadehler kaldırıldı...

Ertesi günü işe başlandı. Hakikaten vizeler çabuk geldi. Cemil Çöl şiddetli bir zelzele sersemliği içinde gibi idi. Sanki başının içi su ile doldmuştu. Düşünemiyordu. Yalnız bir şeyi çok iyi anlıyordu. Kaçmak lâzımdı. O küçük, kaprisli kızı yalnız bırakmak icap ediyordu.

Seyahatinden kimsenin, bilhassa Aslıhanın hiç haberi yoktu. Birdenbire ortadan kaybolmasının Aslı üzerinde yapacağı tesiri de bilmiyordu. Fena bir netice çıkmasından pek korkuyordu. Genç kızı bütün ötekilerin yanında ziyaret ediyordu. Aslıhan ne mektuptan, ne de mavi kâğıtlara yazılmış yarım hikâyeden bahsetmiyordu. Bu iklsi arasında bir sır gibi idi. Cemil Çöl dünyanın bir ucuna kadar uzanacak olan seyahatinin Aslıhan için ne inanılmaz bir sürpriz olacağını düşünüyordu. Hattâ bazan bu düşüncesi onu ürkütüyordu da...

Günler ilerliyor, seyahatin son hazırlıkları da bitiyordu. Nihayet biletler alındı. Her şey tamam...

Cemil Çöl ertesi günü seyahate çıkacaktı. Onlara hiç haber vermeden mi?..

Bunnu pek haince buluyordu. Telefona uzandı. Aslıhanlarda daima telefona ya Süreyya teyze veya Aslı çıkardı. Cemil Çöl telin öbür ucunda Aslı ile karşılaşmamak için içinden dua ediyordu. Zira genç kız hemen onun sesini tanırdı.

Cemil Çöl telefonda «Allo... Allo...» diye seslenen kadına:

— Süreyya Hanmefendiyi istiyordum efendim... dedi.

Telefondaki kadın cevap verdi:

— Benim.. Cemil Bey... Sizsiniz değil mi?..

— Benim efendim... Biraz sizinle görüşmek istiyordum. Fakat ben oraya gelemiyeceğim... Acaba ne yapsak?..

Süreyya teyze hemen cevap verdi:

— O halde ben size geleyim... Bebeğe...

— Pek minnettar olurum... Vakıa pek büyük bir zahmet edeceksiniz ama...

— Eğer hasta olmasaydı Aslıyı da alırdım... Hem de bir hava almış olurdu..

— Ona sizi telefonla rahatsız ettiğimi, benimle görüşeceğinizi lütfen söylememenizi rica edeceğim...

— Peki Cemil Bey... Ben biraz sonra çıkarım. Bir buçuk iki saat sonra da oradayım... Yavaş yavaş... Ne yaparsınız. bizim gibi ihtiyarların sokağa çıkışı böyle olur... Güle güle efendim, güle güle...

Cemil Çöl telefonu kapattı, Hazırlanmış bavulları, şapka kutularına bakarak dertli ve düşünceli dudaklarını büktü.

— Son gelecek sayıda —

Ev ve Arsa

İkramiyeli kurslara iştirâk hakkını kazanmak için

31 Marta kadar

İkramiyeli Aile Cüzdanı

31 Marta kadar!

alarak paranızı % 2.5 faizle işletmek kâfidir.

YAPI ve KREDİ BANKASI A. Ş.

Muazzam Gramerli

TEMEL İNGİLİZCE

(Esas İzah ve Tam Telâffuz)

İngiliz dilini mülkemme-len öğrenmek istiyorsanız, bu muazzam kitabı muhakkak okuyunuz. Türkçe telâffuzlu olarak hazırlanan bu eser herkesin istifade edebileceği bir şekilde yazılmıştır.

ÇIKTI

İstanbul

Ahmet Sait Oğlu Kitabevi
Cağaloğlu yokuşu No. 17/1

Yavrunun kuvvetli, sağlam olmasını, neşeli büyümesini istersen

FASFOTİN Necati

Yedir.

Vitamini bol, kalorisi fazla bu kıymetli bebek gıdasını minimi sıtara mutlaka yediriniz. Taklitlerini almayınız.

Bahçekapı SALİH NECATİ
İsmine dikkat!

Adâlet kürsüsünün kararı.
Küçük hâkimin verdiği bir temyiz hükmü

Çapamarka

Söyleyin Genç Kızlara

Yazan: HALÛK CEMAL

Her sayfası aşk, ihtiras, gözyaşı ve ibret dolu bulunan bu içli eser muhayyel bir roman değil, tecrübesiz, sâf bir aile kadınının bahtsız başından geçen hakikî hayat fadiasıdır. Bu eseri bilhassa gençlerimizin başı boş gönüllerde doleşan tetrübesiz genç kızlarımızın, kadınlarımızın okumalarını, ibret almalarını tavsiye ederiz.

Bayanların pek beğendiği yeni ve zengin modallerde 18 ayar altın ve gayet zarif

BİLEZİKLİ SAATLER

SİNGER SAAT MAĞAZASI

EMİNÖNÜ NO. 8 İSTANBUL

7000 SENE EVVEL

Meşhur âlimlerden Dr. Huber, biranın tarihi hakkında yazdığı bir eserde, milâttan 5-6000 sene kadar evvel başlıyan Keldanî medeniyetinde biranın büyük bir yeri olduğunu söylemektedir. Bazan yalnız arpadan, bazan da arpa ve baharattan imal edilen biranın kadınlar ve işçiler tarafından çok içildiğini yine bu âlim anlatmaktadır. Yapılan bir hafriyatta bulunan on mezarın, bira imalâtını gösteren kabartmalarla tezyin edildiği ve kabartmalar yanyana getirilince imalâtın bariz bir surette görüldüğü de aynı âlim tarafından nakledilmektedir.

OOO

BUGÜN İÇİLEN BİRANIN 7000 SENELİK MAZİSİ VARDIR

Bira besler, serinletir, neşe verir.

GRİPİN

BAŞ, DİŞ, NEZLE, GRİP

Nevralji, Kırıklık, Romatizma ve Bütün Ağrılarınızı Derhal Keser.
İcabında Üç Kaşe Alabilirsiniz.
Taklitlerinden sakınınız.